

ת"פ (כפר סבא) 49310-01-22 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר- סבא נ' מהדי גיוסי

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 49310-01-22 מדינת ישראל נ' גיוסי

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד חן הלצבנד

נגד

מהדי גיוסי הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אחמד יאסין

גזר דין

כתב האישום המתוקן; הודאת הנאשם; ההסדר הדיוני

1. הנאשם, יליד 2002, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של **כניסה לישראל שלא כחוק**, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; **החזקת כלי פריצה לרכב**, לפי סעיף 413ז' לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **וניסיון גניבת רכב**, לפי סעיף 413ב' יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין.

על פי העובדות ביום 19.1.22 בשעה 21:46 הגיע הנאשם, תושב הרשות הפלסטינית שלא היה בידיו היתר כניסה או שהייה בישראל, לרח' הקשת 5 בכפר סבא, שם חנה אותה עת רכב מסוג יונדאי טוסון שבבעלות המתלוננת. הנאשם התפרץ לרכב בכך ששבר את שמשות חלון הנוסע הקדמי, נכנס לתוכו, פירק את חובק ההגה ואת המתנע, חיבר מחשב רכב והניע את הרכב, אולם נעצר על ידי השוטרים.

בנסיבות אלה, החזיק הנאשם מברג, מכפתיים ומפתח צינורות שהינם כלי פריצה ויכולים לשמש, בין היתר, לפתיחתן האלימה של דלתות, מבנים וכלי רכב, וכן לשבירתם של מנעולי תליה המותקנים בפתחי בתים.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן ויורשע. לא היתה הסכמה לעונש וכל צד טען כראות עיניו.

טיעוני ב"כ הצדדים

3. ב"כ המאשימה טענה שהנאשם ללא הרשעות קודמות בתחום הפלילי או בתחום התעבורה. היא הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם ולנסיבות ביצוע העבירות שלטעמה מאופיינות בחומרה יתרה בכך שהנאשם נכנס לישראל ושהה בה שלא כחוק, ביצע את העבירה באמצעות החזקת כלי פריצה ייעודיים ומחשב רכב, תוך הסבת נזק לרכב על ידי שבירת שמשותו. נטען שמעשהו של הנאשם דרש מיומנות, הכנה ותכנון, כאשר הנאשם לא הפסיק את מעשה הגניבה מרצונו, אלא נעצר על ידי השוטרים. נטען שעבירת גניבת הרכב הפכה ל"מכת מדינה" אשר יש להילחם ולמגר אותה באמצעות ענישה מחמירה. נטען שהנאשם נכנס שלא כדין לישראל על מנת לבצע עבירות רכוש ולא לצרכי פרנסה. התובעת עתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 14 ל-24 חודשי מאסר. את עונשו של הנאשם ביקשה למקם בתחתית המתחם, זאת נוכח היעדר עבר, הודאה ונטילת אחריות וחסכון בזמן שיפוטי. כמו כן, ביקשה להוסיף ולגזור על הנאשם מאסר על תנאי וקנס כספי.

התובעת הפנתה לפסיקה.

4. ב"כ הנאשם טען שמדובר בנאשם כבן 20, ללא הרשעות קודמות, אשר שוחרר במסגרת תיק המעצר בתנאים ובערבויות, התמיד להתייצב לדיונים ועמד באמון שבית המשפט נתן בו. הנאשם לקח אחריות בהזדמנות הראשונה וחסך מזמנו היקר של בית המשפט. נטען שמדובר בניסיון לעבור עבירת רכוש שלא הושלמה, כשלצדה עבירות של שב"ח והחזקת כלי פריצה בלבד. הנסיבות אינן מצביעות על תחכום, התארגנות, ביצוע בצוותא או קשירת קשר, ואף לא מיוחסת לנאשם עבירת תעבורה כפי שאנו מכירים ממקרים אחרים. נטען שהענישה היא אינדיווידואלית, ועל כן מקום בו מדובר בבחור צעיר שלמד את לקחו, מזה שנה וחצי מתייצב לדיונים, שהה במעצר תקופה קצרה ולא נפתחו לו תיקים חדשים, הרי שאין מקום להחמיר עמו. לפיכך, ביקש ב"כ הנאשם לגזור עליו 8 חודשי מאסר בפועל. באשר לרכיבי הפיצוי והקנס, נטען שהרכב לא נגנב והעבירה של חבלה במזיד נמחקה מכתב האישום, ועל כן על רכיבי ענישה אלה להיות מתונים.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה.

5. הנאשם בדברו האחרון הביע צער, טען שטעה וביצע את המיוחס לו בשל מחלת אביו.

דין והכרעה

6. במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים מוגנים שעניינם הגנה על קניינו הפרטי של אדם, שמירה על שלום הציבור והסדר הציבורי, לצד זכותה הריבונית של מדינת ישראל לקבוע את זהות

הנכנסים בשעריה תוך העברתם תחת מסננת ביטחונית.

תופעת גניבת כלי הרכב הוכרה זה מכבר על ידי בית המשפט העליון כ"מכת מדינה" ונאמר שמדובר במעשים חמורים המבטאים זלזול בחוק וברכוש הזולת. על כן, נקבע שבמסגרת הענישה יש ליתן משקל מכריע לאינטרס הציבורי המחייב ענישה מרתיעה למיגור תופעת גניבות כלי הרכב.

[רע"פ 2011/10 בדרן נ' מדינת ישראל (12.4.10); ע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל (15.5.06); ע"פ 2333/13 סאלם נ' מדינת ישראל (3.8.14), רע"פ 10899/08 אבו עישה נ' מדינת ישראל (19.12.08)].

7. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות מעלה כי הנאשם נכנס לישראל ושהה בה שלא כדין, כאשר כניסתו היתה לצורך ביצוע עבירות רכוש ולא לצרכי פרנסה, ביצע את העבירות כשהוא מחזיק בכלי פריצה ייעודיים - מברג, מכפתיים ומפתח צינורות המשמשים לפריצת כלי ובתים - תוך גרימת נזק לרכב בשבירת חלון, פירוק חובק הגה ומתנע. בנוסף, הנאשם עשה שימוש במחשב רכב באמצעותו הניע את הרכב, באופן המעיד על תחכום רב ותכנון מוקדם.

יחד עם זאת, מדובר בנאשם שפעל לבדו, ללא קשירת קשר עם גורמים נוספים, כשהעבירה לא הושלמה, אך זאת לא בעקבות חרטה או מחשבה מחודשת שערך הנאשם עם עצמו, אלא הודות לעירנותם של השוטרים שעצרו אותו.

הגם שבהתאם לסעיף 34ד' לחוק העונשין העונש המקסימאלי שלצד העבירה המושלמת זהה לעונש המקסימאלי שלצד עבירת הנסיון, הרי שנקבע בפסיקה שעל פי רוב, חומרה של עבירה שלא הושלמה פחותה (ת"פ (מחוזי ב"ש) 10180-09-21 מדינת ישראל נ' אדריאן (14.9.22); ת"פ (כ"ס) 24999-11-22 מדינת ישראל נ' שואהין (28.2.23)). יחד עם זאת, יצוין שבענייננו מדובר בעבירת ניסיון ברף הגבוה, לאחר שהרכב כבר הונע על ידי הנאשם כאשר זה עבר את שלב ההכנה ומרבית הביצוע.

בנסיבות אלה, הנזק שנגרם הוא נזק כספי, לצד הפרעה, טירדה רבה ועגמת נפש למתלוננת, כאשר פוטנציאל הנזק גדול יותר מקום בו מדובר בשוהה בלתי חוקי אשר גונב רכב ונוהג בו.

8. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם מעלה כי על פי רוב בתי המשפט הטילו עונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח.

[ראה בשינויים המחוייבים: עפ"ג (מחוזי חי') 10851-05-15 מדינת ישראל נ' צאלח (6.7.15); עפ"ג (מחוזי ים) 57089-03-14 מחפוז נ' מדינת ישראל (2.7.14); ת"פ (שלום פ"ת) 66446-03-22 מדינת ישראל נ' עופי (12.7.22); ת"פ (שלום ים) 42890-11-20 מדינת ישראל נ' מצבח (19.9.22); ת"פ (שלום כ"ס) 21425-11-22 מדינת ישראל נ' טוטח (7.2.23)].

9. נוכח נסיבות ביצוע העבירות, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, **אני קובע שמתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים.**

10. אין חולק שאת עונשו של הנאשם יש למקם בתחתית מתחם העונש ההולם - הנאשם צעיר כבן 20, נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא, שהה במעצר מספר ימים ושחרר בערבויות כספיות, נטל אחריות והודה בהזדמנות הראשונה, בכך חסך בזמן שיפוטי יקר.

11. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 19.1.22 ועד ליום 27.1.22; ומיום 12.9.24 עד היום.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת רכוש.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.12.24.

מוצגים

כלי פריצה, כפפות, מחשב רכב ומשבש תדרים - יושמדו.

טלפונים ניידים יוחזרו לנאשם או למי מטעמו.

יתר המוצגים - ניתן צו כללי לשק"ד קצין אחראי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

הכנסת ציוד אישי, שלא על ידי בן משפחה מדרגה ראשונה, יכול ע"י מחמד תלתין, ת"ז 318457140.

ניתן היום, י"ג אלול תשפ"ד, 16 ספטמבר 2024, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד זיוה לדרמן, הנאשם ובא-כוחו, עו"ד רן שטרצר.

